

Bullhead

Filmen handler om et menneske, som i en tidlig alder bliver offer for en voldshandling, der frarøver ham muligheden at kunne leve et normalt liv. - Karsten Ditlev Kristensen

Filmfakta:

Bullhead – Originaltitel: Rundskop – Belgien 2011 – Instr. + manus: Michael R. Roskam – Dansk biografpremiere d. 4/4 2012 –
Distribueret af Det danske Filminstitut – Tilladt for børn over 15 år

Livet på trods

Filmen finder sted i Belgien og skildrer den unge mand, Jacky Vanmarsenille, spillet af Matthias Schoenaerts, som lige nu også er aktuel i "Smagen af rust og ben". Der indledes med en monolog, som kort fortalt forklarer, at når noget sker, som er så skrækkeligt, at ingen kan tale om det, end ikke den, for hvem det sker, vil hændelsen altid være i folks tanker.

Jacky er kvægopdrætter og fremmer sine kalve, såvel som sig selv, ved brug af steroider og hormoner, og man ser som noget af det første, at han er i forbindelse med den Belgiske "hormonmafia", hvor hans rolle både er farmer og udøvende bølle mod de andre landmænd, hvis de ikke spiller efter deres regler.

Hurtigt efter en kort introduktion til Jackys voksne liv, går vi 20 år tilbage og stifter kendskab til Jacky som dreng. Hans tid som ung dreng var heller ikke nogen dans på roser. Da han var ung, blev der begået en grusom handling imod ham, udført af egnens mentalt forstyrrede dreng, som er nogle år ældre end ham. Denne scene, hvor Jacky får slået sit underliv i stykker med en sten, sidder dybt i én som en handling så inhuman og kold, at man slet ikke kan begribe det.

Vi ser Jacky forelske sig i en pige kort før hændelsen, men kan efterfølgende intet gøre. Herefter skifter filmen tilbage til hans voksne liv, og i resten af filmen ser vi løbende fragmenter fra barndommen, som binder historien sammen.

I det voksne liv vokser omfanget af ulovligheder, og det går endelig galt ved en handel. Her mister en betjent livet, hvilket sætter en større undersøgelse i gang, og Jacky får nu travlt med at dække sine ulovligheder.

Sideløbende har Jacky fået øje på pigen, som han for 20 år siden forelskede sig i, og forsøger, på trods af alt han gennem tiderne har været igennem, at gøre kur til hende på sin egen noget kluntede måde. Da han opdager, at hendes bror er den selvsamme, som for 20 år siden overfaldt ham, beslutter han sig for at hævne sig på sin overfaldsmand på en måde, vi kun kan formode er af samme skuffe.

Overfaldsmanden er som voksen blevet indlagt på en psykiatrisk afdeling. Han kan intet gøre, end at skære en grimasse. Da søsteren opdager dette, anmelder hun Jacky, hvorefter man ser en fortabt mand, som håbløst forsøgte at socialisere sig på trods af sin årtiers afhængighed af hormon og steroider, et misbrug der påvirkede hans psyke gevaldigt. Nu giver han op, afventer politiet og den formentlige død ved overdosis af steroider. Jeg synes filmen er god, fordi den skildrer et menneskes liv, der kun er op ad bakke, på en meget nuanceret måde. Filmen lykkes i at skildre et menneske, som jeg tager afstand fra, men som jeg på samme tid også får ondt af, fordi han på grund af omstændighederne er et ulykkeligt menneske. Han er et offer, men han opfører sig ikke som et offer. Han kæmper bravt. Han vil livet på trods.

Da jeg bagefter reflekterede over filmen, var der en ting, som jeg undrede mig over. Det var den måde, den belgiske "hormon-mafia" var skildret på. Når jeg tænker på, hvordan Hollywood i årtier har vist mig, hvordan en "rigtig" mafia skal se ud, synes jeg, at der manglede al dens glamour og højtragende stil. Det var faktisk en fornøjelse at se denne lavpraktiske, og i mine øjne mere almen borgerlige mafia, som blot bestod af småkriminelle mennesker, som prøvede at overleve på et hårdt presset marked i form af fremmede medikamenter til deres dyr og lidt lokal konkurrenceforvriddning.

Filmen er præget af melodramatiske scener, men direkte underholdende scener var ikke i højsædet, så jeg vil ikke karakterisere den som en "feel good movie". Alligevel var der en dejlig subtil form for underholdning, som man kan spotte i form af en vist drilskhed imellem de forskellige dialekter og sprog. Hvor Jacky og de andre bønder snakkede flamsk, talte borgerskabet fransk.

Alt i alt en utrolig stærk, velspillet og flot optaget film, som giver en alt, man behøver at vide om landbrug i Belgien og som man længe efter overværelsen stadig kan lade sine tanker falde tilbage på.

Karsten Ditlev Kristensen, speditør, Aarhus.

Pressebilleder @ DFI